

Dlouhý Milan

Vždy se mi líbila přirozeně snímaná perspektiva velkoformátových kamer a vyjadřovací možnosti klasické černobílé fotografie s bohatou škálou šedých tónů. Tato technika mi umožnila návrat k původní fotografii a vedla mne ke zklidnění od digitálního fotografického běsnění.

Tentokrát se prezentuji černobílou fotografií nasnímanou velkoformátovou kamerou na negativní film Foma 100 o velikosti filmového pole 13 x 18 cm. Na snímku je moje srdeční záležitost – středověký hrad Kost v Českém Ráji.

Dragoun Milan

Krátkou reportáží bych vás rád zavedl mezi malé hasiče, kteří měli možnost své znalosti a dovednost zúročit při hasičské soutěži a to přímo v požárním útoku. Svým výkonem a nasazením si docela určitě nezadají se svými staršími vrstevníky.

Fouček Radek

Letos jsem se jako každý rok „nachomejtnul“ k focení několika úžasných svateb, fotil jsem editoriál v Toskánsku či se podíval do Švýcarských Alp.

Ale také jsem se zúčastnil zkoušky divadelní hry „Je úchvatná“ v divadle Na Jezerce a právě z tohoto focení bych Vám chtěl ukázat pár fotografií.

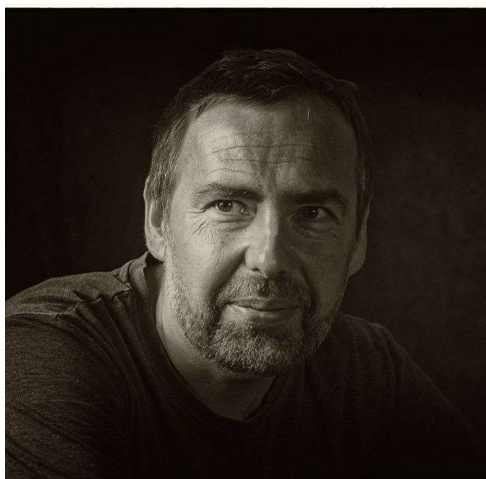
Havlová Zuzana

“Člověk, který cestuje s touhou dozvědět se, směřuje přes všechny dálky hlavně k sobě samému.”

Jan Werich

V životě jsem podnikla dvě pro mě zásadní cesty – do rumunského Banátu (2017) a do Japonska (2010). Zatímco fotografie z Banátu jsem vystavovala v loňském roce, fotografie z Japonska jsem nikde nezveřejnila. Sama nevím proč... Možná mi tehdy přišlo, že ta krása a jinakost, kterou jsem tam viděla a zažila, se mi nepodařila zachytit...

Do obou zemí bych se chtěla jednou vrátit. Ted' – touto výstavou – se alespoň pomyslně vracím do Japonska, země vycházejícího slunce a velkých kontrastů...

Heger David

Co bych to nepřiznal. Vždy jsem se vyhýbal tomu být členem jakéhokoli sdružení či organizace, a ačkoliv FotoFlegmatiky znám již dlouho, spíše jsem se považoval za jakéhosi externího člena. Je to ale skupina báječných lidí, se kterými je mi opravdu dobře, a proto jsem se rozhodl zaplatit tučné členské příspěvky (dělám si legraci) a stát se členem.

Ve své tvorbě (fotografické montáži) se zaměřuji na vytváření vlastních smyšlených krajin či příběhů vycházejících většinou z nádherné a věčně inspirující přírody Sedlčanska. Tajemná zákoutí, obrovské kameny rozesté po krajině, schované v lese nebo otevřené horizonty se soliterními stromy mají a vždy pro mě budou mít nezapomenutelné kouzlo. Posledních pár měsíců experimentuji s historickými fotografickými postupy při finálním zpracování fotografií – pigmentový tisk na želatině a pigmentový tisk na papíře s plátky kovu.

Holečková Věra

V roce 2018 jsem prošla kurzem na polohování a focení novorozenečků a dalšími zlepšováky na PC. Díky kurzu a novým technikám jsem udělala pár nových fotokrůčků ke spokojenosti své a mých klientů a jen jsem se utvrdila v tom, co dělat dál a jakou cestou se dát.

Lorenc Tomáš

První fotografické krůčky jsem udělal asi v 8 letech s kinofilmovým fotoaparátem Směna 8. Následně jsem se stal třídním fotografem na ZŠ i Sedlčanském Gymnáziu (to už se zrcadlovkou Zenit). Černobílé negativy i fotografie jsem si doma sám v koupelně vyvolával. Krátce po roce 2000 jsem přešel (už v Praze) na digitální fotografii – prvním digitálem byl Olympus C2500L.

Ve fotografii nemám vyhraněný zájem – většinou to byly momentky ze života, krajiny i makrofotografie. Posledních cca 15 let tvoří 95% mé tvorby fotografie z tanečních vystoupení skupiny, ve které působím a díky které jsem si osvojil i základy ateliérové fotografie. Poté, co jsem "vyženi" chalupu v Krkonoších, začal jsem více fotografovat i tamní kouzelnou přírodu. Kolem roku 2015 mi červený šerosvit fotokomory a pach vývojky začal chybět, takže jsem se ke klasické černobílé fotografii částečně vrátil, oprášil staré vybavení a začal se opět zavírat do koupelny. Poslední, s čím začal experimentovat, je dlouhá expozice – jak digitálně, tak černobílou klasikou.

FotoFlegmatiky jsem začal navštěvovat na podzim roku 2017 a letos (v lednu 2019) s nimi budu poprvé vystavovat – a to ručně vyvolané černobílé fotografie.

Němcová Lenka

Tento rok jsem se k focení moc nedostala, takže jsem vybrala fotky z archivu, a jak jinak než moje oblíbené makro.

Už to budou tři roky, co jsem ve fotoklubu, jsem s vámi moc ráda, díky.

Novotný Kamil

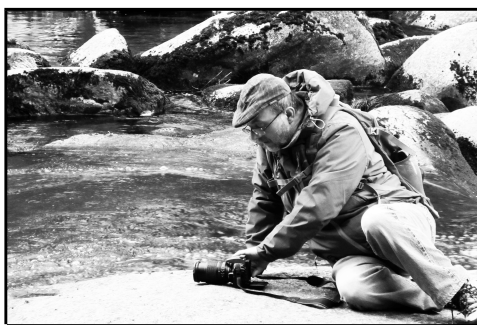
Někdy si přeju umět zastavit čas ... abych mohl realizovat všechny své fotografické plány a sny ... v letošním roce jsem měl možnost být součástí více jak deseti krásných svateb, šťastní a zamilovaní lidé, pohodová atmosféra, někdy až moc teplé počasí a svíčková jen 7x ... díky focení dětí jsem zažil spoustu legrace, zachytil stovky úsměvů a jiskření v jejich očích ... tak si říkám, co vlastně přát si víc ...

Stibůrek Karel

Letošnímu roku v mém podání, dá se říct, vévodila krajinářská fotografie. Ať už to byl společný fotoflegmatický výlet na Šumavu, přes toulání se přírodou nejbližším okolím a pokračováním výletu do Moravského Toskánska. Aby toho nebylo málo, řekl jsem si, že by to chtělo nějaký fotografický posun. Tak jsem přemýšlel, jak toho dosáhnout. Při zkoumání nové fotografické techniky jako je nový foták či objektiv jsem přišel na to, že bych musel prodat ledvinu a ještě bych musel hodně přitlačit. Tudy tedy požadovaná cesta nepovede a přirozeným směrem evoluce kupředu to nepůjde. Tak se mé úvahy začaly směřovat na druhou stranu do minulosti a pořídil jsem si starou PRAKTICU, sehnal zvětšovák a dal se na své první pokusy s focením na černobílý film. A ejhle, ono je to mnohem větší dobrodružství než nasekat desítky až stovky fotek na paměťovou kartu bez toho, aby se aspoň nějaký podíval na svět v papírové podobě. Takhle si každou fotku musím rozmyslet a přemýšlet, jestli to vůbec zmáčknot. Mám tu pár prvních pokusů a doufám, že se posunu v kvalitě podstatně dále.

Tauber Jindřich

V roce 2018 jsem fotil na různých místech. S FotoFlegmatiky jsem byl na Vydře a zkoušel fotit vodu. Tato horská řeka má své kouzlo. Voda omývá balvany, za nimi kypí a teče dál.

Fotil jsem i ve mlýně. Mlýn na mouku hučí, zrní teče trubkami a mlýn stále hučí. Potom v tichu mouka v pytlích čeká na rozvoz.

Po vystěhování pohraničí kostel sv. Jiří v Lukové pustne, chátrá a je téměř na spadnutí. Bílé skořápky duchů kostel zachraňují. Díky tomu se budova opravuje. Krov a střecha už jsou nové.

Valsová Lucie

V přírodě objevuji malý svět, který běžně prostým okem nevidíme. Focením se snažím zachytit detaily květin, hmyzu, vody... Jelikož mé objekty mnohdy "neposedí", učím se zároveň i velké trpělivosti.

Zemánek Martin

Ponořme se znovu do jádra vesnice – do lidí. Do lidí, kteří v ní pracují, radují se, žijí. Kdysi je Život naučil, že tady není nic zadarmo. Opravit, vyrobit, obejít se bez... to patřilo k základním kamenům vesnického bytí.

Dnes už doba pokročila, koupíte prakticky vše a ihned. Lidem na vesnici to však nevadí a pokračují ve svém životě často tak jako dříve. Právě takové se snažím hledat a ukázat, že slovo Vesničan není nadávka. Naopak – jejich příběhy jsou fascinující. Jsou to zkrátka lidé z jiného těsta.

P.S. Vám, milí FotoFlegmatici, patří jediné – mám vás rád a jsem šťastný, že jsme se našli.